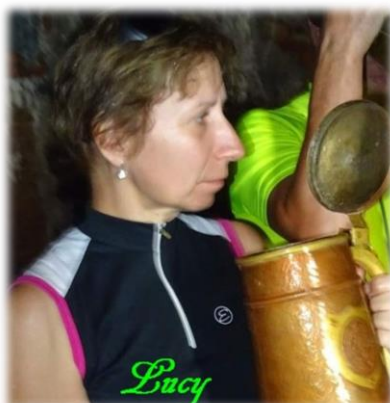

Cyklovandr 2019

Sobota 29. Června

Odjíždíme vlakem z Havířova v 5:08 do Ostravy a odtud v 6:23 do Pardubic. Přijíždíme zde v 8:30 ráno

Nejdříve se společně všichni fotíme a potom nasedáme na naše už nastrojená kola a odjíždíme do Heřmanova Městce. Přes Čepi, kolem letiště do restaurace Eden. Dáváme si jen lehký oběd, je strašné horko. Odtud je to jeden kilometr na přírodní koupaliště Konopáč. Je vedro a tak tady strávíme ve stínu a ve vodě asi 3 hodiny. Odjíždíme, sice je už podvečer, ale horko je pořád a navíc před námi šílený krpál, který asi po 6 úmorných kilometrech konečně končí v obci Míčov. Odtud si to míříme pro změnu z kopečka dolů

k rybníku Lovětinský. Na koupání a ochlazení to tady ale vůbec nevypadá. Chvilku zde čekáme na Katku a Pavla, kteří z Hodonína vyjžděli o něco později než my z Havířova a dnes se k nám na kolech přidají. Ještě to na jejich příjezd ovšem nevypadá a tak pokračujeme dál ke zřícenině hradu Lichnice.

Hrad, dokončený před r. 1251, rodem Ronovců, dostal německý název Lichtenburk. Po různém střídání majitelů koupil roku 1410 Lichnici král Václav IV. a v jeho držení zůstal hrad až do

husitských válek. Po opětovném střídání majitelů, kdy hrad odolal všem útokům Švédů, se mu stala osudným jeho strategická poloha a mohutnost. Král Ferdinand III. vydal roku 1648 rozkaz nařizující pobořit hradby. Od té doby se hrad stal zdrojem levného kamene na stavbu vesnických domů a definitivní zříceninou. A pro nás zůstal místem, odkud je krásný výhled do širokého, dalekého okolí.

Odtud už jen sjíždíme do Třemošnice do nejbližší hospody nejlépe někde ve stínu. Hospůdka „Na špici“ je přesně to, co jsme hledali, ve stínu, čepují dobré pivo a grilují dobré klobásy. O něco později nás tady nacházejí i Kačka s Pavlem.

Po večeři a pivku hledáme kousek za dědinou spaní na louce poblíž potoka. Hrajeme ještě pétanque, ale komáři koušou ostošest a tak jdeme brzy spát.

Najeto cca 35 km

Neděle 30. Června

Odjíždíme opět v 9 ráno, svítí sluníčko a už začíná být i dost horko. Nejdříve se nám podařilo v místních lesích zabloudit a tak se vracíme kousek zpátky, ale pak už jedeme do Ronova a na zámek Žleby. Jednalo se původně o hrad vystavěný rodem Lichtenburků. V 19. století prodělal hrad razantní přestavbu na novogotický zámek.

Semiš se Zdeňkem hlídají kola a my ostatní jdeme na prohlídku. Každý si vybereme svůj prohlídkový okruh. Po prohlídce se scházíme v blízké hospůdce „U Kosů“. Čepují výborné pivo a jen za 18 Kč, jídlo taky nemá chybu a k tomu skvělá zmrzlina. Vůbec se nám z hospodského stínu do toho horkého slunečného dne nechce. Bohužel musíme a tak nasedáme na kola a jedeme aspoň do malé obce Vrды na

místní koupaliště. Je vedro k zalknutí a tak nám vůbec nevadí, že tady strávíme několik hodin. Pozdě odpoledne musíme jet dál. Je sice skoro večer, ale horko neustupuje, spíš naopak, sálá z rozpáleného asfaltu přímo na nás. Čeká nás ještě 22 km do Červených Janovic. Táhne se to neuvěřitelně, připadá nám to neustále mírně do kopce a k tomu proti větru.

Do Janovic přijíždíme unaveni, žízňiví, zpocení a hladoví. Místní hospůdka, která už má vlastně zavřeno, je pro nás doslova ráj. Pan vrchní

a majitel v jedné osobě nám čepuje pivo Kácov 12°, bezinkovou limonádu a chystá i jídlo. Je v podstatě rád, že se zbaví zbytků. Dokonce nám poradil nejbližší místo na spaní. Odsud je to asi už jen 1 kilometr k jezeru, jehož majitelem je Jakub Vágner. Po 21 hodině večer odjíždíme udaným směrem. Tady ve vysoké trávě stanujeme. Pro komáry je to tu ráj a tak urychleně zavíráme stany a jdeme spát.

Najeto cca 44 km

Pondělí 1. Července

Ráno už opět peče slunce a my odjíždíme snídat blíž k jezeru. Je tady pěkné posezení i hezká malá plážička a tak nepohrdneme ranní koupelí.

Po příjemném ranním osvěžení nasedáme na kola a jedeme do Zbraslavic, pak do Čestína a Kácova. V Čestíně navštívujeme malý rodinný hostinec, „U Janatů“ starší paní majitelka má vlastně zavřeno, ale nás pouští dovnitř. Pijeme pivo i limonádu a na svačinku jíme domácí vývar. Voláme do Kácovského pivovaru a domlouváme si prohlídku. První zmínky o pivovaru v Kácově jsou z roku 1457. Kácovský pivovar je tak jedním z nejstarších u nás, a to i díky tomu, že je dodnes stále na stejném místě v původní středověké lokaci.

prohlídky nám nachystal dva džbery s pivem na ochutnání. Naivka si myslel, že to nevypijeme, ale spletl se. Po exkurzi se jdeme dorazit do pivovarské hospody. V podstatě už jen čekáme, až přejde déšť.

Po asi hodině odpočinku odjíždíme do Kácova. Tady nejdříve obědváme, je to hospoda přímo naproti pivovaru, takže to máme blízko. Po obědě jen sjedeme pár metrů k pivovaru a už horempádem přikrýváme kola, blíží se totiž bouřka. Jdeme na exkurzi a vlastně se schovat před deštěm dovnitř. A v tom se ta hrůza spouští, hromy, blesky a kroupy. My jsme naštěstí pod střechou. Průvodce nás provází pivovarem a my přebíháme z jedné budovy do druhé. Na konci

Po dešti odjíždíme do Zruče nad Sázavou. Je to přes tři kopečky, tak si trochu máknem. Opět nás honí dešťové mraky. Naštěstí do nejbližší hospody ve Zruči přijíždíme právě včas. Schováme kola a už prší. Silný vítr, co déšť většinou doprovází, dokonce ohnul i velký slunečník před hospodou. Strávíme tady bohužel pěkných pár hodin, venku se honí jedna přeháňka za druhou. Po dvou hodinách zkoušíme odjet, ale opět se oklikou do hospody vracíme. Po chvíli to zkoušíme na druhý pokus, ale přeháňka nás chytla na cestě. Někteří se schovávají v tunelu, někteří jen tak pod velkým stromem. Opět přestalo a tak odjíždíme. Radka s Petrem dojeli krásně do blízkého kempu, druhá skupinka vedena Zdeňkem bloudí a bloudí. Nakonec se všichni stejně v kempu sejdem. Opět začíná hodně pršet. Zdeněk a Semiš urychleně staví stany. Zbytek si domlouváme nocleh pod střechou na terase. Skvělý nápad a skvělé spaní.

Ještě se jdeme všichni okoupat do malého bazénu uprostřed kempu. Je skoro tma, takže

jdeme jak jinak než nahatí. Semiš měl strach, že bude v kempu kravál a že se nevyspí, zatím tady děláme kravál jen my.

Kolemjdoucí děti vidouce Semišův bílý zadek, říkají „Mě se chce zvracet bléé“ Zdeněk, Lucy ani Batole se naší koupací akce neúčastní, šli už asi unaveni spát. Zato když vstoupila do bazénu Katka, Vlastík prohlásil, že už nedosáhne na dno. No jo, kamarádi jsou vždy největší hajzli.

Po koupeli se ještě někteří scházíme a v místním kempovém občerstvení si necháme načepovat pár piv. To už za námi přišlo i Batole, říkáme jí, „ale děti by už v tuto hodinu měly spát“ ☺ . Před půlnocí jdeme spát všichni.

Najeto cca 36 km

Úterý 2. Července

Ráno už je dávno po dešti, odjíždíme opět v devět do Ledče nad Sázavou, tam už by na nás měla čekat Květinka s Jarkem. Cesta vede okružní silnicí mírně nahoru a dolů bez většího provozu. Na předměstí ještě krátce zastavujeme v Penny a pak už jedeme rovnou na náměstí. Tady se setkáváme s Květinkou a Jarkem. Jdeme společně na oběd do restaurace. Skvělý oběd i obsluha. Obědváme přímo u řeky s krásným výhledem na zámek. Na prohlídku nejde nikdo a tak hned po obědě vyrážíme ke Sluneční zátoce na Sázavě.

V letech 1925–1945 v těchto místech tábořil nejstarší český skautský oddíl Pražská Dvojka, který vedl známý spisovatel Jaroslav Foglar. Místo se stalo předlohou pro jeho nejznámější knihu „Hoši od Bobří řeky“. V předvečer Foglarových 90. narozenin 5. července 1997 zde byl za jeho přítomnosti odhalen památník, který připomíná jeho zdejší působení. Byla to poslední spisovatelova návštěva tohoto místa.

Každoročně také Sdružení přátel Jaroslava Foglara ve Sluneční zátoce pořádá k příležitosti Foglarových narozenin setkání pro několik set jeho příznivců.

Tady na louce na chvíli odpočíváme. Je tu ticho a klid. Kousek vedle je sice dětský tábor, ale asi mají zřejmě také polední pauzu.

Po pauze jedem na Stvořidla, tady si objednáme opět pivo a kofolu. Stvořidla jsou peřejnatý úsek Sázavy. Řeka si proráží cestu přes žulový masív. Koryto je hluboce zařezané a má tvar písmena „V“, s četnými skalnatými prahy a balvany.

Odtud odjíždíme a nevíme co za hrůza nás cestou čeká. Cesta - turistická, vede podél řeky a je opravdu určena pro pěší.

Kmeny, kameny, pařezy, kořeny, velkou část cesty jdeme vedle kola, přenášíme bágly a tlačíme do prudkých kopců. Kluci nám holkám ochotně pomáhají. Ty cca 3 km trvají neskutečně dlouho, trápili jsme se dost a dost. Na konci našich útrap je už sice asfaltka, ale do prudkého kopce tak další nějaký kilometr. Čekají nás tady opět Květinka s Jarkem. Šárka se raději vyvezla autem, protože ji luplo v zádech a nechtěla riskovat horší potíže. Ostatní prostě jasná tlačka.

V dědině Trpišovice na vrcholku je krásná soukromá hospůdka vlastně penzion „U Štěpánků“ a výčepní je zároveň majitel. Tady si také na louce domlouváme nocleh, je to jen přes mýtinu. Louka patří majiteli hospůdky a ten s námi vydrží až do půlnoci.

Najeto 32 km

Středa 3. Července

Ráno za sluníčka odjíždíme do Lipnice nad Sázavou. Nahoru a dolů zvlněnou krajinou s krátkou zastávkou u bysty Jaroslava Haška. K samotnému hradu je to jak jinak než opět jasná tlačka po kočáčcích.

Hrad Lipnice je jeden z českých šlechtických hradů, stojící na vyvýšenině, ze které se otvírá daleký výhled až k vrcholům Železných hor a Žďárských vrchů. Byl založen kolem roku 1310 mocným

rodem pánů z Lichtenburka. Později patřila Lipnice mnoha významným šlechtickým rodům i českým králům. V roce 1417 byli v lipnické hradní kapli za Čeňka z Vartemberka vysvěceni první husitští kněží a za téměř dvoustetleté vlády husitských rytířů Trčků z Lípy byl hrad přestavěn na výstavnou pozdně gotickou hradní residenci. Od osmnáctého století hrad pomalu chátral a v roce 1869 celý vyhořel. Ve dvacátém století byl částečně opraven, zrekonstruován a další opravy probíhají.

Prohlížíme si hrad i oblíbenou hospůdku J. Haška a jeho okolí, čekáme u kávy na Katku a Pavla, kteří se tam někde sešli. Někteří z nás si už dávají na svačinku gothaj a rohlík :-)

Konečně jsme všichni pohromadě a ujíždíme dolů jako o závod. Dědinka pak střídá dědinku, kopeček rovinku. Netrvá to dlouho a jsme ve Větrném Jeníkově. Tady jíme pozdní oběd.

Opět dobré jídlo, a po něm pauza s odpočinkem.

Odjíždíme směrem na Bílý kámen sice po hlavní cestě, která je naštěstí celkem bez většího provozu až do Jihlavy. Ve městě trochu kufrujeme při hledání té správné cyklostezky a Vlastík má defekt. Oprava chvilku trvá, mezitím pořádně skoukneme mapu a pak už si to míříme tou správnou cyklostezkou č. 26 až do obce Luka nad Jihlavou. Jedeme vlastně pořád kolem vody a skoro pořád mírně z kopečka.

V dědině už na nás v hospodě „U Procházeků“ čekají Květinka s Jarkem a opět výborná večeře, pivo i obsluha. Šárka s Radkou a Květinou se autem vydávají do blízkého okolí hledat vhodné místo na přespání. Holky našly slušný flek u kolejí za dědinou na posekaném poli. A tak se tady později všichni sejdem. Večer hrajeme na kytaru, zpíváme.

Najeto 61 km

Čtvrtek 4. Července

Ráno nám zase svítí sluníčko, přesto máme vlhké stany od rosy. Odjíždíme opět v devět na zříceninu hradu Rokštejn. Je to zřícenina ležící na skalnatém návrší nad údolím říčky Brtnice a patří mezi nejstarší moravské z 80. Let 13. století. Torza dvou hradních paláců s hranolovou věží a zbytky hospodářských budov tvoří jednu z největších hradních zřícenin na Českomoravské vrchovině. Rokštejn je zapsán na seznamu kulturních památek a od roku 1981 zde probíhá systematický

archeologický výzkum.

Kupodivu k hradu nestoupáme, ale sjíždíme dolů. Máme ho jako na dlani a tak se zde všichni pohromadě fotíme. Jdeme na věž a odtud při pohledu do okolí hradu zjišťujeme, jak moc jsou okolní lesy napadeny a zničeny kůrovcem.

Odjíždíme do kopce směrem na Brtnici a do obce Okříšky na oběd. Tady ještě nakupujeme v místním obchodě, protože zítra bude svátek a obchody budou pravděpodobně zavřeny. Ještě zmrzlina a pak odjezd k místnímu přírodnímu koupališti. Tady máme chvíli pauzu s koupáním. A už zase nastupujeme na kola a pokračujeme po cyklo č. 26 do Třebíče a odtud bohužel po hlavní cestě do Vladislavi. Tady v místním

soukromém pivovaru pijeme zde vařené pivo Heřman. Odsud to máme 4 km k plácku na spaní. Je to ale do kopce a kousek po rovině. Spíme na moc pěkném místě u rybníka Příbyl, bohužel se zde nedá koupat. Jsou tady lavičky a stůl, a tak se večer scházíme u kytary, pijeme Zašovské pivo od Jarka a zpíváme.

Najeto 51 km

Pátek 5. Července

Ráno je pod mrakem, ale důležité je, že neprší. Odjíždíme do Náměště nad Oslavou. Jedeme krásnou krajinou více méně z kopečka a po rovině. Jen poslední úsek je víc do kopce a po hlavní cestě. Přímo k zámku je však kopec jako kráva. Na zámku si vybíráme prohlídkový okruh, Tomáš s Vlastíkem hlídají kola. Semiš, Lucy a Zdeněk se nám někde zatoulali.

Doba založení prvotního hradu v Náměšti nad Oslavou není dodnes zcela přesně datovatelná, ale lze předpokládat, že Náměšť vznikla v údolí na levém břehu řeky Oslavy někdy kolem roku 1220. Patří mezi významné doklady renesančního stavitelství na Moravě. Původní hrad ze 13. st. byl moravskými pány ze Žerotína přebudován v letech 1565-1578 na honosné renesanční sídlo, které se zachovalo v téměř nezměněné podobě dodnes. Zajímavostí je, že se zámek zalíbil našemu bývalému prezidentovi Eduardu Benešovi a nechal zejména reprezentační prostory v prvním patře, rozsáhle upravit na své letní sídlo na Moravě.

Po pěkné prohlídce jedeme do města na oběd. V hospůdce, ve které máme pocit, že je snad jediná, kde se zrovna vaří, jsme trefili obědovou pauzu asi všech dělníků ve městě. A tak než k nám přijde vrchní, trvá to snad půl hodiny. Navíc došlo pivo a musí se jít dolů naražet. Po obědě si hned vedle hospody na trávě dáváme pauzičku. Odjíždíme v 15 hodin do Mohelna. Z kopce do kopce pěknou přírodou. Katka s Pavlem se na poslední chvíli rozhodli, že už s námi dál nepojedou a z Náměště už jeli domů do Hodonína.

V Mohelně na náměstí je velká hospoda, pijeme pivko, někteří i večeří. Podle letáčku na stole, zjišťujeme, že zde bude od 19 večer brněnská country kapela „Na starý kolena“, po domluvě zůstáváme a tančíme až do 21 hodin. Mezitím si uděláme krátký výjezd na Mohelenskou hadcovu step, která je vlastně za humny. Ta patří k nejznámějším stepům na území České republiky. Je unikátní svou flórou a faunou, které jsou kromě geografické polohy a klimatických poměrů

ovlivněny i substrátem, kterým je silně bazický hadec. Hadec, který tvoří podloží této lokality, je horninou, která vznikla z vyvřelých hornin a obsahuje vysoký podíl oxidů hořčíku. Bylo zde popsáno kolem 60 nových druhů rostlin a živočichů.

Odjíždíme z hospody na určené místo pro spaní, je to ale ještě 6 km. Přijíždíme už skoro za tmy k řece Oslavě. Moc pěkné místo, na kterém nejsme bohužel sami. Postavíme stany a ještě se okoupeme v řece. Chvilí posedíme u ohně. Spát jdeme docela pozdě.

Najeto 40 km

Sobota 6 července

Brzy ráno slyšíme, že venku trochu prší, ale později už opět svítí slunce a je teplo. Semiš s Batoletem hlídají kola a my ostatní se jdeme podívat na vyhlídku u zříceniny hradu Levnov. Zřícenina se nachází na 120 metrů vysokém skalním ostrohu nad řekami Oslavou a Chvojnicí poblíž Ketkovic.

Hrad byl vystavěn na počátku vlády Karla IV. Lévou z Levnova. Okolo r. 1440 byl obsazen rakouskými lapky, následně dobyt moravským vojskem královských měst a rozbořen. Teprve r. 1971 byl hrad známý podle blízké obce jako "Ketkovický" ztotožněn s Levnovem. V té době zde dokonce byla kaple. Hradní skála tvoří impozantní dominantu nad údolím Oslavy. Místo je vyhledávané také pro daleký výhled. A ten tady opravdu je a hlavně na elektrárnu Dukovany. Po

návratu ještě někteří stihneme lehkou koupačku v řece a Semiš si ošetřit na noze píchanec od vosy nebo včely a už odjíždíme. Ještě krátká zastávka v „Kantýně“ tj. nedaleké občerstvení pro místní chataře. Uvařili zde výbornou uzenou polévku a tak někteří neodoláme.

Posléze se už škrábeme polní cestou

nahoru na
asfaltku a
jedeme

směrem na Senorady a do Nové vsi na statek na oběd. Ve stínu po obědě si pod lípou na chvíli odpočineme a jedeme do Oslavan do zámeckého pivovaru. Je zase hrozná horko. Vedle zámku je sice koupaliště, ale na něm není ani kousek stínu, to se nám nechce a tak raději zůstáváme ve stínu v pivovaru. Holky si jdou ještě pro zmrzlinu. Pořád se také snažíme najít žihadlo v Semišově noze, která mu docela otekla.

Odjíždíme až o půl sedmé, horko je však stále. Čeká nás děsný kopec, ale potom úžasný sjezd do Tetčic. Tady večeříme v hospůdce u cesty a pak za dědinou hledáme donekonečna spaní. Nakonec, až za šera u obce Střelice na posekaném poli rozkládáme stany a jdeme spát.

Najeto 31 km

Neděle 7. Července

Brzy ráno slyšíme hlas zřejmě hajného procházejícího se kolem nás. Nebyl zrovna nadšený, že tam spíme, že je to soukromý pozemek ale nakonec řekl, aby po nás nezůstal ani papírek a šel pryč.

Po sbalení věcí odjíždíme přímo do Brna na vlak. Přes obec Střelice a dál z kopce do kopce přes předměstí Brna různými cyklostezkami. Zastavujeme se krátce na pivo a kofolu, na vlak máme

totiž dost času. Odjíždíme a v Brně hledáme hospodu, kde se dá za rozumné peníze slušně najíst. Míjíme jednu hospodu za druhou. Je to katastrofa, buď je jídlo předražené, nebo nevaří popř. vaří ale až po 16 hodině. Nakonec jsme skončili v restauraci „Velořex“. Nepatří sice mezi nejlevnější, ale dá se vybrat slušná porce pro dva. Odjíždíme na nádraží Brno - Královo pole a náš vlak už je přistaven.

Nakládáme kola a jedeme po úžasné prožitém týdnu zase domů.

Najeto 21 km

Celkem 351 km

Jaké druhy pív jsme ochutnali

Ježek

je značka piva vyráběného v pivovaru Jihlava. Původní receptury, prvotřídní ječmen, žatecký chmel a voda z vlastních pivovarských studní.

Nejstarší písemnou zprávou o jihlavském sladovnictví je patrně zmínka v městské knize z první poloviny 14. století. Pivo se vyváželo převážně na vídeňský dvůr. Od svého založení byl převážně v rukou německých majitelů. Po druhé světové válce byl znárodněn. Privatizován opět v roce 1995, kdy pivovar přešel do rukou Karla Schwarze (Brauerei Zwettl). Pivovar se v této době potýkal s hospodářskými potížemi, nacházel se na hranici likvidace. V roce 2001 získala většinový podíl belgická společnost Brouwerij Martens - Bocholt, která pivovar orientovala spíše na vývoz levného piva především do Belgie, Anglie, Německa a Rakouska. V roce 2008 koupila neprosperující jihlavský pivovar ryze česká pivovarnická společnost K Brewery Group (nyní Pivovary Lobkowicz Group). Pod taktovkou nových majitelů se v létě 2008 pivovar vrátil k výrobě piva podle původních receptur. Pivo tak má opět typickou plnou chuť, tmavší barvu a výraznou hořkost. Od roku 2015 skupinu Pivovary Lobkowicz Group a. s. majoritně ovládá společnost CEFC China, sedmá největší soukromá společnost v Číně.

Jméno Ježek je odvozeno od znaku města Jihlavy, na němž se ježek vyskytuje. Jméno městu dala stejnojmenná řeka, název řeky mohl vzniknout z germánského igulaha (ježový potok), nebo slovanského jehla (ostré kamení v říčním korytu)

Březňák

je pivo a pivovar ve Velkém Březně u Ústí nad Labem s dlouholetou tradicí. Březňák je tradiční české pivo, jehož historie sahá až do roku 1753. Jméno značky je odvozeno nejen z názvu obce, ale také od kvality ležáků vařených v měsíci březnu

Zlomovým okamžikem v historii značky Březňák se stal rok 1906. Tehdy byla u Obchodní a živnostenské komory v Liberci zaregistrována obchodní známka, na které se poprvé objevila tvář spokojeného znalce piva a přednosty stanice ve Velkém Březně Victora Cibicha. Ten je neodmyslitelným symbolem značky a její kvality dodnes.

Navzdory mnohým změnám vlastníků funguje pivovar nepřetržitě již 260 let. Za tu dobu získal Březňák celosvětový věhlas, vyvážel se do USA, Afriky, Jižní Ameriky, a dokonce byl dodáván i britské Sněmovně lordů.

Pivo z malebného pivovaru ve Velkém Březně je jako ze „staré školy“, poctivé, kvalitní a vařené s láskou k poctivému řemeslu. Značka Březňák se k léty prověřeným hodnotám hrdě hlásí a v roce 2016 představila úspěšnou kampaň, jejíž podstatou je právě zamyšlení se nad tradičními hodnotami, vztahy otců a synů a mezigenerační úctou.

Rebel

je značka piva vařeného Měšťanským pivovarem Havlíčkův Brod, a.s. ve východočeském městě Havlíčkův Brod.

Nejprve vařili pivo měšťané v mnoha domácích pivovarech, jak bylo ve středověku obvyklé. Pivo vyráběné v primitivních podmínkách bylo nízké kvality, proto se právovárečníci sdružovali a provozovali větší, lépe vybavené pivovary. Na konci 18. století byly ve městě už pouze dva velké pivovary. Roku 1834 byl jeden pivovar pro prodělnost uzavřen a druhý vyhořel, proto se právovárečníci rozhodli vystavět nový měšťanský pivovar. Tím založili dnešní pivovar Rebel. Majiteli se stali potomci původních právovárečníků.

Rychtář

je pivo vyráběné v pivovaru Rychtář v Hlinsku. Jeho výroba zde probíhá již od roku 1913. Po celou dobu existence sází pivovar na řemeslnou kvalitu svého piva, které vyrábí klasickou metodou bez pasterizace a za použití speciálního mikrofiltru. Dlouho byl třetím nejmladším pivovarem v Česku, hned za pivovarem v Nošovicích (1971) a Mostě (1976). Pivovar vaří pivo značky Rychtář a v současnosti je majetkem Číňany vlastněné holdingové společnosti Pivovary Lobkowicz Group.

Hubertus

je značka českého piva, které se vyrábí v pivovaru Kácov. První zmínky o pivovaru v Kácově jsou z roku 1457. Kácovský pivovar je tak jedním z nejstarších u nás, a to i díky tomu, že je dodnes stále na stejném místě v původní středověké lokaci. V letech 1916-1918 patřil rakouskému císaři Karlu I. a od roku 1922 byl státní. Už tenkrát se tu vařilo pivo Hubertus. V roce 1948 byl, jako mnoho dalších znárodněn. V roce 1957 po rovných pěti letech nepřerušené činnosti ukončily Středočeské pivovary n. p. výrobu. Jeho nová historie se začala psát v roce 1992, kdy pivovar zakoupili dva podnikatelé z Prahy a od roku 1993 v něm zase začali vařit pivo. To dodávali do pivovarské restaurace, několika restaurací v Posázaví a do vlastního hotelu v Praze. V roce 1996 je však provoz znovu přerušen. V roce 2001 má pivovar znovu nového majitele a zase se zde začíná vařit pivo. V roce 2002 je pivovar několikrát vyplaven velkou vodou. Povodeň přišla do pivovaru i v roce 2006. Přesto výroba neustala a pokračuje dále. 13. 6. 2011 byl zahájen provoz linky na výrobu lahvového piva Hubertus. V roce 2011 se odehrál velký pivní podvod, v rámci nějž putovalo do distribuce 33 tisíc litrů kácovského piva Hubertus s označením Gambrinus nebo Staropramen.

Pivovar Hubertus používá vodu z vlastní studně. Používá se převážně slad ječný, kde je vstupní obilovinou ječmen.

Pro výrobu piva Hubertus se používají odrůdy žateckých chmelů schválené pro výrobu Českého piva. Pivovarské kvasinky jsou speciálně vyšlechtěné kmeny mikroorganismů. Jejich hlavním a nezbytným úkolem při výrobě piva je přeměna cukrů na alkohol a oxid uhličitý, mají zásadní vliv na výsledný produkt. Při kvašení vznikají i důležité vedlejší produkty, které dotváří chuť piva a bývají charakteristické pro jednotlivé výrobky, jedná se o estery, vyšší alkoholy a přidanou hodnotou piva jsou také vitaminy skupiny B. Při výrobě českých piv se využívají kvasinky spodního kvašení, tj. na konci kvašení sedimentují na dno kádě, pro tyto kvasinky jsou typické nízké teploty kvašení (okolo 10 °C). Pro výrobu některých speciálních piv (např. pšeničné) se používají kvasinky svrchního kvašení, které se na konci kvašení shlukují v dece na hladině piva v kádi, ty kvasí při vyšších teplotách.

Hubertus
PIVOVAR KÁCOV

Svijany

Svijanské pivo je vařeno ze základních surovin: vody, sladu, chmele, chmelových extraktů a isoextraktu, cukru a kvasnic. Voda, která se používá při vaření svijanského piva odpovídá složením kojenecké vodě. Slad se nakupuje z okolních sladoven a žatecký chmel se pěstuje na vlastních chmelnicích v úštěcké oblasti. Zajímavostí je, že se zde pěstuje nepřešlechtěná odrůda žateckého chmele - Osvaldův klon 72. Vyrábí se zde dvanáct druhů pív

Pivovar Svijany je jeden z nejstarších pivovarů v Česku, protože byl založen už před rokem 1564. Tehdy byl součástí hospodářských základů panství. V roce 1912 byl jeho dosavadním nájemcem Antonínem Kratochvílem odkoupen od Rohanů a rodině Kratochvílů patřil až do roku 1939. Vnuk Antonína Kratochvíla byl nucen pivovar prodat a tak se pivovar vrátil jeho původním majitelům, Rohanům. Po roce 1945 byl ale svijanský pivovar konfiskován a znárodněn, aby se stal součástí Severočeských pivovarů n. p. Poslední změnou vlastnického uspořádání bylo utvoření společnosti Pivovar Svijany s.r.o. v roce 1998 (po roce 2005 Pivovar Svijany, a.s.

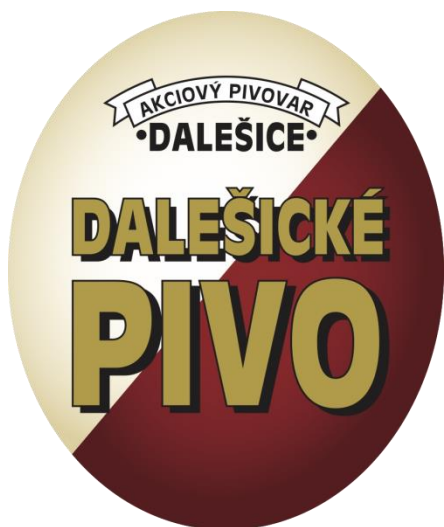

Dalešice

pivo je vařeno na stupňovitost, není filtrováno ani pasterováno. Starý pivovarský zákon říká, že k výrobě piva se smí použít jen vody, sladu, chmele a kvasnic a během výroby do něj nemá být nic přidáváno, ani z něj odebíráno. Všechny druhy piv jsou tak hustší a nejsou tak čirá, jak jiné druhy piva.

Dalešické pivo se od znovuootevření pivovaru v roce 2002 vaří výhradně tímto klasickým způsobem, nepasterizuje se ani nefiltruje a zůstává tak zcela přírodním produktem. V dalešickém pivovaru filmových Postřizín v obci Dalešice se pivo začalo vařit pravděpodobně již koncem 16. století. Jeho soukromí majitelé se měnili až do roku 1925. Po tomto roce fungoval podnik jako Družstevní pivovar a sodovkárna. Za socialismu byl pivovar zestátněn do koncernového podniku PIVOVARY A SLADOVNY Praha a posléze kvůli neefektivní výrobě uzavřen. V květnu roku 1980 prožil objekt patrně nejslavnější období své historie. Exteriéry i interiéry využil režisér Jiří Menzel k natočení slavného filmu Postřiziny. Potom pivovar chátral a až v roce 1999 ho koupili současní majitelé.

Starobrno

při jeho výrobě je použita velmi kvalitní voda, která pochází z prameniště podzemní vody v Březové nad Svitavou a úpravny povrchové vody ve Švařci. Použity jsou ječmeny z oblasti Hané, které jsou na celém světě považovány za ty nejšpičkovější. Přesnou charakteristiku kvasnic si každý pivovar střeží jako oko v hlavě. Od roku 2012 je lahvové i sudové pivo nepasterizované.

Pivovar Starobrno je brněnský pivovar na Starém Brně, jenž je součástí nizozemské pivovarské společnosti Heineken. Výstav Starobrno (společně se znojemskou filiálkou Hostan) je 914 000 hl ročně. Ve starobrněnském pivovaru se vaří pivo od roku 1325. Právo vařit pivo udělil Brnu král Václav I. roku 1243. Pivovar při klášteře cisterciáků na Starém Brně existuje od roku 1325. V průběhu staletí měnil majitele, název „Starobrněnský pivovar“ se používá od druhé poloviny 19. století. Koncem 80. let 20. století byla postavena stáčírna láhví a nové provozy ve svahu Žlutého kopce nad pivovarem.

Oslavany

Městský zámecký pivovar Oslavany je minipivovar nacházející se v zámku v Oslavanech. Oslavanský renesanční zámek vznikl přestavbou prvního ženského cisterciáckého kláštera na Moravě. Je pravděpodobné, že pivovar byl již v klášteře, ale tato domněnka není doložena. První zmínka o zámeckém pivovaru je z roku 1547. Po úspěšném zprovoznění prošel bouřlivým obdobím se střídáním několika vlastníků Jeho likvidace proběhla v roce 1863.

Obnova pivovarské tradice se datuje do roku 2003. Poslední majitel minipivovaru si vybudoval v Bratčicích nový pivovar, vypověděl městu Oslavany nájemní smlouvu a odvezl technologii. Městu zůstaly prázdné prostory. Zastupitelstvo města proto rozhodlo na svém mimořádném zasedání 29. října 2012 o založení nové městské společnosti, která obnoví tradici vaření piva v Oslavanech. Tak vznikla firma pod názvem Městský zámecký pivovar Oslavany s.r.o.

Zlatý bažant

je značka slovenského piva, existujúci od roku 1967. Vyrábí se v pivovaru v Hurbanově. Značku koupila firma Heineken v roce 1995. V USA má název Golden Pheasant. V České republice se vyrábí Zlatý Bažant v licenci pivovarem Krušovice. Pivo se vyrábí od roku 1967, kdy byla postavena první sladovna,

Pivo Zlatý Bažant je svetlý ležiak plzenského typu. Je charakteristické jemnou chmeľovou arómou a stredne silnou horkosťou. Plná chuť a primeraná rezkosť ho zaraďujú medzi najobľúbenejšie pívá na trhu. Je hlavným nosným sortimentom pivovaru Zlatý Bažant, známym takmer na celom svete. Elegantná etiketa a zlatou šatôčkou obalené hrdlo špeciálnej zelenej fľaše dáva produktu skutočný ráz exkluzivity.

Gambrinus

Pivo je vařeno z českého sladu a českého chmele, slad je z vlastní sladovny a měkké vody. Vodu je čerpána z vlastních 100m hlubokých studní na Roudně cca 1,5 km od pivovaru, voda má nízký obsah rozpuštěných minerálů.

Gambrinus je značka jednoho z nejprodávanějších piv v České republice. V letech 2006 a 2007 mu patřila zhruba čtvrtina českého trhu. Pivovar Gambrinus Plzeň získal ochrannou známku Plzeňský Gambrinus v roce 1919 po vzniku samostatného Československa. Totéž pivo se však v Plzni pod jiným názvem vařilo už od roku 1869, kdy vznikl tamní První akciový pivovar. Pivovar je od roku 1994, kdy byla dokončena privatizace, součástí společnosti Plzeňský Prazdroj a.s.

Pověst o králi Gambrinovi se tradovala od středověku a byla zaznamenána roku 1543 v bavorské kronice Burkarta Wallise. Podle této pověsti začal král Gambrinus jako první vařit pivo, když se tomu naučil od Isis, staroegyptské bohyně úrody a hodokvasu. Král Gambrinus má zdánlivě latinské jméno, ale je zkomoleninou titulu Jean Primus = Jan První. Byl to ve skutečnosti Jan I. Brabantský.

Na konci 19. století byl už Gambrinus i v Čechách všeobecně populární postavou. Ve své propagaci ho používal například pražský pivovar na Smíchově. Pod názvem Gambrinus byly na přelomu 19. a 20. století v Česku prodávány také známkově chráněné „pivní bonbony“.

Plzeň

Unikátnost českého piva se opírá o tradiční ryze české technologické postupy a kvalitu použitých surovin. Vyniká sytější barvou, plnou chutí, intenzivní hořkostí a výrazným chmelovým aroma. Pilsner Urquell si zakládá na své neměnné chuti. A tu potvrzují i odborné analýzy. Měření švýcarské laboratoře v St. Gallenu z roku 1897 zaznamenala parametry jeho kvality. Tytéž hodnoty potvrdila i její následovnice Laboratoře Veritas v roce 2008. Pilsner Urquell si tak dodnes zachovává chuť, která mu vydobyla slávu v celém světě.

Sládkové vaří pivo ze tří základních surovin: českého ječmenného sladu, žateckého chmele a kvalitní vody. Chmel v podobě granulí se vyrábí drcením chmelových šištic ihned po sklizni bez přístupu vzduchu. Uchovává si tak intenzivní hořkost i unikátní aroma a obejde se bez chemického ošetření proti plísním. Ke kvašení používáme speciální kmeny pivovarských kvasinek a dohlížíme na dodržování původních receptur. Nepoužíváme sladové náhražky jako cukr nebo enzymy ani chemické preparáty ke stabilizaci pěny.

V roce 1842 měšťané města Plzně privilegovaní právem vařit pivo založili a společnými silami postavili Měšťanský pivovar. První várka ležáku, který později pod jménem Pilsner Urquell dobyl celý svět, spatřila světlo světa 5. října téhož roku. Uvařil ji sládek Josef Groll v tehdejší Měšťanském pivovaru. Měšťanský pivovar se později stává oficiálním dodavatelem piva na císařský dvůr.

Krušovice

Historie Královského pivovaru Krušovice se datuje až do 16. století. První písemný doklad o pivovaru pochází z roku 1581, avšak pivo se v Krušovicích vařilo bezpochyby mnohem dříve. Skutečnou slávu krušovického pivovarnictví však založil císař a český král Rudolf II., který roku 1583 pivovar zakoupil pro Českou korunu. Od té doby patří Krušovice neodmyslitelně k dějinám českého piva. Císař nechal krušovické pivo dodávat také na [Pražský hrad](#), což ostatně zůstalo tradicí dodnes a odtud pochází označení *královský pivovar*.

Jak podoba pivovaru, tak způsob výroby doznaly od časů Rudolfa řady změn, to podstatné však zůstalo. Prvotřídní žatecký chmel, sluncem prozářený ječný slad, čirá pramenitá voda a především láska a nadšení sládků, kteří po staletí uchovávají krušovickou recepturu příštím generacím. Kvalita piva v Krušovicích se ověřovala tak, že sládek Šimon musel sednout na pivem namočenou lavičku a počkat, až uschne. Pokud se pak zvedl a lavička zůstala přilepená k jeho kalhotám, bylo pivo v pořádku!

Pivovar sídlí v obci Krušovice na Rakovnicku. V současnosti patří do majetku akciové společnosti Královský pivovar Krušovice a.s. produkující pivo plzeňského typu Krušovice. Pivovar je od roku 2008 součástí nadnárodní firmy Heineken.

Radegast

Život je hořký - bohudík

Moravská jednička typická svou hořkostí se vaří v pivovaru v Nošovicích z těch nejkvalitnějších pivovarských surovin z Moravy.

Výstavba pivovaru v Nošovicích začala 7. Července v roce 1966, kdy byl položen jeho základní kámen. První várka piva byla uvařena 3. prosince 1970. Název Radegast byl zvolen ve veřejné soutěži o název pivovaru v Nošovicích.

V roce 1990 proběhla privatizace pivovaru a vznikla tak společnost Pivovar Radegast a.s. Od roku 1999 je pivovar Radegast součástí pivovarské skupiny Plzeňský Prazdroj, a.s.. Radegast tak patří do celosvětové rodiny globální skupiny SABMiller plc, druhého největšího výrobce piva na světě. V březnu roku 2017 byla skupina převzata japonskou pivovarskou společností Asahi Group Holdings Ltd, 16. největší pivovarnickou společností na Světě. Převzetí japonskou společností bylo podmíněno Evropskou komisí z důvodu převzetí skupiny SABMiller skupinou AB Inbev. Do pivovaru Radegast byla později zavedena železniční vlečka z vlakového nádraží Dobrá u Frýdku-Místku na trati 322.

Portáš

pivo se vyznačuje tím, že není chemicky upraveno. K jeho výrobě je použita pouze voda, slad z Přerovska, kvasnice a žatecký chmel.

Obec Zašová, kde byl založen v roce 2003 pivovar stejného jména, leží mezi Valašským Meziříčím a Rožnovem pod Radhoštěm. Zde na bývalém farním statku vaříme nepasterované pivo pod značkou Portáš – pivo strážců hor, které byly Portáši odpradáвна chráněny. Portáš, strážce hor a ochránce hranic. Hlavním posláním Portášů bylo udržovat bezpečnost osob a majetku v kraji hradištském.

Název Portáši vznikl pravděpodobně z latinského slova porta = brána nebo z maďarského portyáz (portás), což byl strážce brány. Takovými bránami byly průsmyky, kterými nepřátelé vpadali na Moravu. „Portáši v pasoch“ (průsmycích) zůstávali ve službě, i když byla ostatní zemská obrana rozpuštěna.

Velkopopovický Kozel

Díky tradičním výrobním postupům a použití kvalitních českých ingrediencí je držitelem ochranné známky České pivo. Kozel je nejprodávanější českou značkou piva ve světě. Prodává se ve třiceti zemích světa

Pivo se ve Velkých Popovicích vařilo už od 14. století, až baron František Ringhoffer se ale rozhodl obnovit jeho slávu a vybudoval zde opravdový pivovar. Zanechal tak za sebou odkaz, který navždy spojil Velké Popovice s poctivě uvařeným pivem. Když v sudech dozrávala první várka Velkopopovického piva, vesnici navštívil potulný francouzský malíř. Pohostinnost místních mu tak učarovala, že jim věnoval na rozloučenou malbu Kozla, která se stala symbolem Velkopopovického pivovaru. Velkopopovický pivovar v podobě, jak ho známe dnes, má ale počátky až v 19. Století.

Po skončení války byl pivovar znárodněn a potýkal se s nedostatkem dělníků. V roce 1951 proto vedení podniku tento problém vyřešilo historicky prvním zaměstnáním žen v pivovaru. Poměr žen a mužů se téměř vyrovnal roku 1962, například stáčírna byla už v té době výhradně v ženských rukou.

V roce 1965 začal Kozel jako první na světě rozvážet pivo v tankových nákladních vozech a dal tak vzniknout tradici tankových pivnic.

V roce 2002 byla provedena fúze pivovaru s pivovarem Radegast a pivovary Plzeňský Prazdroj.

V roce 2012 byl v rámci virální reklamy v Rusku vypuštěný až do vesmíru, na zem se spustil padákem a vše bylo přenášeno on-line kamerou.

Polička

Pivo Polička je vyráběno původní technologií podle receptů sládka Františka Bittnera s použitím vlastní studniční vody, žateckého poloraného červeňáku a nejkvalitnějšího sladu, s kvašením a zráním ve spilce a ležáckých sklepích studenou cestou vyhloubených v opukovém masívu. Jejich konstantní vlhkost a teplota zaručují neměnný a individuální charakter tradičního poličského piva. Chuť poličského piva mimo jiné specifikuje celoměděná varna Novak & Jahn z roku 1930.

Měšťanský Pivovar v Poličce má staletou historii. Budova dnešního pivovaru byla postavena v roce 1865. Právo vařit pivo bylo uděleno měšťanům Poličky v roce 1517, od roku 1865 sídlí pivovar již na stávající adrese. V devadesátých letech opětovně získal pivovar v restituci pan Ing. Karel Witz, který se pustil do nákladné rekonstrukce, neboť pivovar byl v tragickém stavu. Pan Witz je potomkem poličských právníků.

Pernštejn

stejně jako každé tradiční české pivo je připravován dvourmutovým způsobem na varně a spodním kvašením,

Vaření piva má v Pardubicích staletou tradici a sahá až do počátku 14. století. V roce 1491 zakoupil Pardubice nejbohatší moravský velmož v zemi, Vilém z Pernštejna. Pardubice si zvolil za centrum velkého panství a na počátku 16. století začal rozvíjet pivovarnictví.

V následujících letech se tento obor velmi dobře rozvíjel, a tak se pardubičtí podnikatelé v roce 1871 rozhodli založit novou společnost – Akciový pivovar Pardubice. O rok později byla dokončena výstavba nového pivovaru a Pardubický pivovar byl jeden z prvních moderních pivovarů ve východních Čechách. Výroba piva v Pardubicích se nezastavila ani během válek a pokračovala dále.

Do dnešní právní podoby byl pivovar převeden 1. ledna 1993 vznikem akciové společnosti Pivovar Pardubice, a.s., která se 8. června 2006 přejmenovala na Pivovar Pernštejn a.s. a posléze 16. července 2010 na Pardubický pivovar a.s. Jedná se o jeden z menších českých pivovarů.

Heřman

Jedinečný. Plný sladové chuti, aroma trojího chmelení, nefiltrovaný, nepasterizovaný. Vyrobený z pravého. Žatecký chmele „červeňák“, tradičního plzeňského sladu, čerstvých kvasnic, nejlepší vody. Žádné polotovary, žádné náhražky, žádné instantní suroviny. A pečlivé dodržování receptury

Pivovar Heřman navazuje na tradici panského pivovaru městyse Vladislav. Ve Vladislavi se pivo vařilo od šestnáctého století, tehdy podle středověkých receptur. Od konce devatenáctého století se zde již připravovalo pivo moderním plzeňským postupem. Dnešní obnovený pivovar nabízí výběrové ležáky plzeňského typu.

Pět mužů z rodu Heřmanů vybudovalo ve Vladislavi pivovar. Chtějí navázat na tradici zdejšího vaření piva, která sahá až do roku 1556. Heřmanova rodina koupila zchátralý areál v roce 2012 a vložila do něj společné úspory

<http://www.atlaspiv.cz/?page=hodnoceni>